

MAHREM-İ ESRAR**Mehmet DURMAZ**

Kendimi yorumlasam hep özge insan çıkar
İnsem derinlerime bir derd-i nihan çıkar

İçimdeki çöllerde vahasız dolaşırım
Sükût ektim boşluğa bir suskun lisan çıkar

Kays dönüşmez Mecnun'a bin Leyla'yı tanısa
Saki'nin gam kadehi illaki noksan çıkar

Çölün yitmiş anlamı Mecnun vuslat peşinde
Hani nerde o Leyla zehrinden derman çıkar

Ferhat değilsen dostum deşip durma dağımı
Kalbin derinlerinde bir deli volkan çıkar

Aşk derer başak başak insan denen ekini
Nice kıraç tarladan bir ulu harman çıkar

Rotanı çizen aşksa menzilin Mecnunluktur
Demir alınca gemi bir bahr-ı umman çıkar

Közde eriyip gider gerçek aşığın kalbi
Ne feryat figan olur ne de bir duman çıkar

Karın buzun sevdası eriyip ırmak olmak
Kış gider bahar gelir bir başka zaman çıkar

Toprağa düşen tohum çürüyüp çatlar bir gün
Kırılır can kabuğu can içinde can çıkar